

MINUN LAPSUUTENI

Meissä jokaisessa on sisällä lapsi, ja varmasti meillä kaikilla on ollut lapsuus. Minkälainen se oli? Tarkastelemalla omaa lapsuuttaan on hyvin jännittävä tapa ymmärtää ja kunnioittaa muita.

Tämä on keskusteluun nojaava toimintaleikki, joka sopii erityisen hyvin monikansallisille ryhmille, mutta sitä voidaan käyttää minkä ryhmän kanssa tahansa.

Käsiteltävät aiheet

- Tasa-arvo ja erilaisuus
- Kulttuuriset yhtäläisyydet ja eroavaisuudet ihmisten välillä
- Niin kutsutut kulttuurierot eivät ole vain kulttuurista johtuvia vaan myös taloudellisia, sosiaalisia ja poliittisia

Tavoitteet

- Oppia tuntemaan erilaisia tapoja, joilla kukin meistä on kasvanut aikuiseksi
- Ymmärtää sosiaalisia ja taloudellisia eroja, jotka säätelevät jokaista ihmistä ja yhteiskuntaa
- Saada aikaan empatiaa ja ymmärrystä ryhmän jäsenten sisällä

Kesto

45 minuuttia

Ryhmän koko

mikä tahansa

Valmistelut

Ei erityisiä valmisteluja. Ryhmän tulisi olla jo työskennellyt yhdessä.

Ohjeet

1. Selitä leikin tarkoitus ja päämäärät
2. Pyydä ihmisiä hakeutumaan 4-6 henkilön ryhmiin ja keskustelemaan siitä, mitä he tekivät lapsuutensa aikana. Ehdotettavia kysymyksiä:
 - Minkä ikäisenä menit ensimmäistä kertaa kouluun?
 - Keitä muita asui sinun perheessäsi?
 - Kävitkö pyhäkoulua vai saitko jonkin muunlaista uskonnollista kasvatusta?
 - Teitkö töitä, kun olit lapsi?
 - Minkälaisia asioita tai pelejä leikit mielellään?
 - Mitkä olivat suosikkejasi?
 - Pitikö sinun huolehtia veljistäsi tai sisaristasi?

Raportointi ja arviointi

Pyydä osanottajia sanomaan, mikä heistä oli mielenkiintoista tässä harjoituksessa, ja sitten vertailemaan erilaisia lapsuuden aikoja, joita heillä oli, ja niihin liittyviä vaikutuksia, joita sen aikaisella sosiaalisella ja poliittisella ympäristöllä oli heihin.

Pyydä ihmisiä pohtimaan omaa lapsuuttaan ja sanomaan, luulevatko he, että kaikilla lapsilla heidän omassa ympäristössään oli samanlaisia lapsuudenkokemuksia.

Vinkkejä ohjaajalle

Tämän yksinkertaisen ryhmäharjoituksen päätarkoituksena on saada osanottajat tajuamaan, että ei kaikilla ole samanlaisia mahdollisuuksia elämässä ja että, vaikkakin he ovat ehkä naapureita, he kasvoivat aikuisiksi eri olosuhteissa. Lisäksi se kasvattaa ymmärrystä siitä, että erilaisuus ei synny vain ihon värin tai uskonnon perusteella.

Niiden kysymysten, joita käsitellään arvioinnissa leikin jälkipuinnissa, täytyy olla sopeutettu ryhmän jäsenten mukaan, esimerkiksi ei ole mitään mieltä kysyä, miltä tuntui olla erivärinen iholtaan, jos kaikki ovat valkoisia.

Kenenkään ei pitäisi tuntea itseään painostetuksi paljastamaan jotain sellaista, mistä ei halua puhua. Tämä leikki voidaan tehdä elävämmäksi, jos osanottajat varustavat kommenttinsa valokuvin ja piirustuksin.